अतिप्रवन्धप्रहितास्त्रवृष्टिभिस्तमाश्रयं दुष्प्रस सर्गः ३
हस्य तेजसः। शशाक निर्वापयितुं न वासवः स्वत
श्च्युतं वह्निमिवाद्भिरम्बुदः॥ ५८ ॥ ततः प्रकोष्ठे हरि
चन्दनाङ्किते प्रमथ्यमानार्णवभीमनादिनीम्। रघुः
शशाङ्कार्द्धमुखेन पत्रिणा शरासनज्यामलुनाद्विडौ
जसः॥ ५९ ॥ स चापमुत्सृज्य विवृद्धमत्सरः प्रणाश
नाय प्रवलस्य विद्विषः। महीध्रपक्षव्यपरोपणोचितं
स्फुरत्प्रभामण्डलमस्त्रमाददे॥ ६० ॥

अतीति। वासवः इन्द्रस्तं रघुं निर्वापयितुं शमयितुं न शशाक समर्थो न बभूवेत्यर्थः काभिः अतिप्रवन्धेनातिनैरन्तर्येण प्रहिताभिः प्रयुक्ताभिः अस्त्राणां वृष्टिभिः किं° रघुं दुःखेन दुःप्रसहस्य तेजसः आश्रयं स्थानं यथा मेघः जलैः अग्निं शमयितुं न शशाक किं° अग्निं स्वतोनिर्गतं॥ ५८ ॥ तत इति। रघुः प्रकोष्ठे विस्तृतकरे पत्रिणा वाणेन विडौजसः इन्द्रस्य धनुषः ज्यां चिच्छेद किं° वाणेन चन्द्रस्य अर्द्धखण्ड इव मुखं यस्य सतेन किं° ज्यां प्रमथ्यमानोयः समुद्रस्तद्वत् भीमं नदितुं शीलं यस्याः सा तां किं° तस्मिन् कुङ्कुमेन अङ्किते॥ ५९ ॥ सइति। स इन्द्रः वज्रं गृहीतवान् किमर्थं प्रवलस्य शत्रोः प्रणाशनाय किंकृत्वा धनुः त्यक्त्वा किं° इन्द्रः विशेषेण वृद्धः मत्सरः कोपोयस्य सः किं° वज्रं महीध्राणां पर्व्वतानां पक्षस्य व्यपरोपणे छेदने योग्यं पु° किं° दीप्यत्प्रभायामण्डलं यस्मिन्तत्॥ ६० ॥